

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi F. K.

o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa D. K. i D. F.

przeciwko Z. K.

o ustalenie ojcostwa i roszczenia z ojcostwem związane
zakończonąj:

wyrokiem Sądu Rejonowego w K.

z dnia 2 maja 1984 r.,

oraz w następstwie rewizji pozwanego Z. K.

wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 17 września 1985 r., po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie
Cywilnej

w dniu 15 kwietnia 2011 r.,

zażalenia skarżącego F. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 18 listopada 2010 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od F. K. na rzecz D. K. kwotę 120
(sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów postępowania
zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 18 listopada 2010 r. odrzucił skargę F. K. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa D. K. i D. F. przeciwko Z. K. o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane, zakończonej prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 17 września 1985 r.

Sąd Okręgowy stwierdził, że pozwany brał aktywny udział w postępowaniu objętym skargą, korzystał z pomocy pełnomocnika i wraz z nim uczestniczył w rozprawach poprzedzających wydanie wyroków przez Sądy obu instancji. Powołanie podstawy wznowienia postępowania w postaci pozbawienia możliwości działania, przewidzianej w art. 401 pkt 2 k.p.c., musi być zatem – w świetle art. 407§ 1 k.p.c. - uznane za spóźnione.

Po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się zaskarżonego wyroku nie jest możliwe żądanie wznowienia postępowania z powołaniem się na wykrycie środków dowodowych, których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 408 k.p.c.). Skarga w zakresie podstawy wznowienia, odwołującej się do możliwość przeprowadzenia obecnie dowodu z badań DNA, podlega odrzuceniu z uwagi na upływ powyższego terminu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie F. K. wniósł o jego uchylenie podnosząc zarzuty naruszenia art. 401 pkt 2 k.p.c., art. 403 § 2, art. 407 i art. 410 k.p.c.

W odpowiedzi na zażalenie D. K. wniósł o jej odrzucenie lub oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c., skargę o wznowienie postępowania - gdy podstawą jest pozbawienie strony możliwości działania - wnosi się w terminie trzymiesięcznym liczonym od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy. Skarżący nie kwestionował ustalenia, że pozwany dowiedział się o zaskarżonym wyroku w dniu jego ogłoszenia. Nie ma więc żadnych podstaw do podważenia prawidłowej oceny Sądu Okręgowego, że skarżący nie mógł skutecznie powołać się na wskazaną wyżej podstawę wznowienia.

Przesłanką odrzucenia skargi w zakresie podstawy określonej w art. 403 § 2 k.c. było stwierdzenie przez Sąd Okręgowy upływu pięcioletniego terminu do jej wniesienia, przewidzianego w art. 408 k.c. W zażaleniu skarżący nie odniósł się do tego ustalenia. Powołał się jedynie na nieuwzględnienie przez Sąd Okręgowy – z naruszeniem art. 410 k.p.c. - okoliczności, że zachowanie terminu do wniesienia skargi nie było możliwe. Odnosząc się do tak sformułowanego zarzutu stwierdzić należy, że nie mógł on wyrzucić zamierzonego skutku.

Stwierdzając wniesienie skargi po upływie przepisanego terminu sąd – stosownie do art. 410 k.p.c.- zobligowany był ją odrzucić. O naruszeniu wymienionego przepisu przez Sąd Okręgowy nie może być zatem mowy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało już wyjaśnione, że nie jest dopuszczalne przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, jeżeli zostanie ona wniesiona po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się wyroku (zob. postanowienie z dnia 14 kwietnia 1999 r., II UKN 178/99, OSNP 2000, nr 15, poz. 599). Skład orzekający zapatrywanie to w pełni podziela.

Z tych względów na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. należało orzec, jak w sentencji.